

[Svend Andersen]

sat i sving, at den forskning og den videnopbygning, som er nødvendig for at få en langsigtet proces i gang, kommer i gang, og at nødvendige konsulenttjenester bliver oprettet.

Men alt dette vil vi selvfølgelig bruge udvalgsarbejdet til at se på, og jeg vil endnu en gang sige tak for den positive indstilling, der har været. Vi glæder os til et godt samarbejde på de forskellige områder.

Industriministeren (Stetter):

Regeringen er parat til at samarbejde med alle gode viljer om at fremme systemeksporten og finder ligesom fru Ritt Bjerregaard, at denne form for eksport er et vækstområde.

Jeg lyttede derfor også med stor opmærksomhed til fru Ritt Bjerregaards supplerende bemærkninger, men fandt desværre ikke nytænkning eller nye elementer, som kan øge systemeksporten. Tværtimod. Fru Ritt Bjerregaard fandt, at der var modstand mod det offentliges medvirken til denne specielle form for eksport. Påstanden var ikke ledsaget af eksempler, og derfor er den vanskelig at vurdere. Vi kan formentlig se nærmere på eventuelle eksempler under udvalgsarbejdet, for jeg vil understrege, at jeg er interesseret i at fjerne de modstande, som måtte være.

Fru Ritt Bjerregaard og hr. Svend Andersen mente, at offentlige myndigheder skulle kunne tage selvstændige initiativer med henblik på at etablere systemeksport. De offentlige myndigheder kan naturligvis selvstændigt henvende sig til kommercielle firmaer for at etablere samarbejde, men jeg må stærkt advare mod, at offentlige styrelser begynder at eksportere på egen hånd. Det drejer sig om eksport til fremmede markeder, hvor der er en behård konkurrence. Det drejer sig om kommercielle forretninger, som vi skal have betaling for, og som vi også helst skal tjene på. Fordi man er en god tandlæge eller en god pædagog, er det ikke ensbetydende med, at man er en god forretningsmand.

Fru Ritt Bjerregaard understøtter, at det offentlige skal deltage som medejer af de virksomheder, der udfører systemeksport, og her skiller vandene. Regeringen finder, at dette er et brud med dansk industripolitik, og at en gennemførelse af denne tanke kan skade hensigten, som jo er at øge systemeksporten. Vi melder fra på dette punkt.

Fru Ritt Bjerregaard sluttede med en bemærkning om, at udenrigsministeriet havde gjort nogle erfaringer, som jeg forstod kunne anvendes til at sætte mere skub i systemeksporten. Udenrigsministeriet og industriministeriet har på dette som på alle andre arbejdsområder et tæt og åbent samarbejde, og jeg er ikke bekendt med, at der skulle være forskelle i opfattelsen på dette punkt. De to ministerier har naturligvis et fortræffeligt samarbejde.

Fru Anne Grete Holmsgård og hr. Svend Andersen omtalte bl.a. det nye systemeksportcirkulære. Jeg foreslår, at udvalget udbejder sig eksemplarer af dette cirkulære, så vi kan tage en drøftelse af indholdet, men jeg kan allerede ganske kort oplyse, at cirkulæret er ændret på følgende punkter:

For det første er det tydeliggjort, at også kommuner og amtskommuner kan deltage i videneksport efter cirkulærets bestemmelser. For det andet er det tydeliggjort, at cirkulærets regler også finder anvendelse på statsinstitutioner, der udfører indtægtsdækket virksomhed. Og endelig er der indført nye regler, hvorefter den eksisterende styrelse kan beholde 80 pct. af de beregnede overheadtillæg.

Jeg er parat til at redegøre i detaljer i udvalget for, hvordan industriministeriet arbejder med systemeksport.

(Kort bemærkning).

Svend Andersen (S):

Industriministeren erklærede sig som modstander af, at det offentlige skal have lov til at tage selvstændige initiativer, og sagde, at det ville være et brud med dansk industris principper, hvis man gjorde noget sådant. Men det er jo netop det brud, vi meget gerne vil tage. Vi ved meget vel, at Industrirådet ikke ønsker, at det offentlige skal have lov til at tage initiativer, men at det skal blive siddende, indtil en eller anden virksomhed måtte have behov for at udnytte den viden, som det offentlige er i besiddelse af. Men det er jo netop her, vi mener, det er meget nødvendigt, at vi bryder med det princip, for dansk industri og det danske samfund som helhed er ikke store nok til at kunne klare sig på verdensmarkedet, hvis vi ikke bruger den mulighed, der består i at udvide samarbejdet mellem det offentlige og det private. Andre lande har jo for længst forstået i fællesskab